

DYMFINA is een variant van DIMFNA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Keltische naam, waarvan de betekenis onbekend is. Als het vermoeden juist is, dat door sommige geleerden wordt uitgesproken zou Dimfna een aan Europese oren aangepaste verklanking zijn van de Ierse naam 'Damhnait', verkleinvorm van 'damh' = 'jong hert', 'hertje' of 'dichter'.

*

Dimfna (ook **Damhnait**, **Digna**, **Dymphna**, **Dympna** en **Dympne**) van Geel, Kempen, België; prinses? & martelares tezamen met de priester **Gerebern** (ook **Genebern**, **Genebrard**, **Gerbert**, **Géréberne**, **Gerebert(us)**, **Gerebrand**, **Gerenbert** of **Gernbert**); † 7e eeuw. Feest 15 mei.

Hun verhaal speelt zich af tegen het einde van de 7e eeuw, terwijl de oudste versie van de legende voor het eerst werd opgeschreven rond het jaar 1200. Niet de historische betrouwbaarheid is dus het belangrijkste van dit verhaal, maar de boodschap, de bewondering en de geloofsovertuiging die eruit spreken.

*

Legende

Zij zouden dan uit Ierland afkomstig zijn. De legende weet te vertellen dat Dimfna een dochter was van een heidense Ierse koning en een christengelovige koningin. Toen de koningin niet lang na Dimfna's geboorte overleed, werd haar opvoeding, zoals toen niet ongebruikelijk was, aan anderen overgelaten. Maar die mensen waren christenen. Zonder medeweten van haar vader liet de jonge Dimfna zich dopen en beloofde in de stilte van haar gebed uit eerbied voor God maagd te blijven voor de rest van haar leven. Gerebern was de priester die haar het doopsel toediende en waarschijnlijk bevestigde in haar vrome plannen.

Intussen zocht de koning naar een waardige plaatsvervangster voor zijn overleden gemalin. Maar de enige die haar enigszins in schoonheid en karakter benaderde,... was zijn eigen dochter: Dimfna. Met haar wilde hij dus in het huwelijk treden. Dimfna vluchtte in gezelschap van haar geestelijk leidsman, Gerebern, en van een hogere ambtenaar en diens vrouw. Ze zochten een goed heenkomen in de Belgische Kempen, maar werden er tenslotte door de fanatieke koning achterhaald. Hij doodde eerst de priester Gerebern. Toen zijn hardnekkig aanhouden bij zijn dochter geen resultaat bleek te hebben, bracht in blinde woede ook haar om het leven met één houw van zijn zwaard (tweede helft 7e eeuw). De legende weet nog te vertellen dat de vorst zijn straf niet ontging: hij werd krankzinnig van verdriet, eenzaamheid en wroeging.

Dat is er dan ook de reden van dat tot op de dag van vandaag het plaatsje Geel bekend staat om zijn opvang van geestelijk gehandicapten.

*

Verering & Cultuur

De relieken van Dimfna rusten nog in Geel, maar die van Gerebern werden geroofd door 'heilige rovers uit Xanten' aan de Rijn.

Dimfna wordt aangeroepen tegen krankzinnigheid, toevallen en duivelse bezetenheid; ook tegen slaapwandelen.

Zij wordt afgebeeld met een kroon op (verwijst naar haar koninklijke afkomst) en een zwaard bij zich (verwijst naar haar marteldood).